

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 1999-2000

19 november 1999

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

VERSLAG

van het Rekenhof

Zie:

Stuk **94** (1999-2000)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

Brussel, 19 november 1999
Regentschapsstraat 2
1000 BRUSSEL

N 14-1.742.616 B1

Mijnheer de Voorzitter,

BETREFT : Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000.

Het Rekenhof heeft het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 onderzocht en formuleert hiernavolgend zijn opmerkingen.

Artikel 35 (DAB Catering)

Ingevolge artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit dient onderhavig artikel te worden aangevuld met een bepaling die luidt als volgt : “De Vlaamse regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de dienst met afzonderlijk beheer CATERING.”

Artikel 37 (Kustactieplan)

In uitvoering van artikel 10 van de cultuurpactwet dienen de niet-gereguleerde culturele toelagen het voorwerp uit te maken van een speciale begrotingspost op naam.

In artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998 werden de begunstigden van de niet-gereguleerde toelagen in het kader van het bijzonder programma van het toerisme aan de Vlaamse Kust voor de jaren 1997, 1998 en 1999 nominatim vermeld met bepaling van het bedrag, waardoor de decreetgever zich dus uitdrukkelijk heeft uitgesproken over de toelagetrekker en het bedrag van de toelage. In de nieuw in te voegen § 4 die betrekking heeft op de jaren 2000-2004, wordt daarentegen een algemene machtiging gegeven aan de Vlaamse regering tot het verlenen van facultatieve toelagen, wat in strijd is met artikel 10 van de cultuurpactwet.

Artikel 38 (Sociaal Impulsfonds)

Artikel 3, § 3, van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds bepaalt dat het vastleggingskrediet bestemd voor de trekkingsrechten van het Sociaal Impulsfonds wordt verhoogd met de netto-opbrengst van de leegstandsheffing geïnd via het Leegstandsfonds. Onderhavig artikel schrapt deze alinea in artikel 3. In het ontwerp van middelenbegroting 2000 komen ook geen geaffecteerde ontvangsten meer voor met betrekking tot het Leegstandsfonds. Vanaf het begrotingsjaar 2000 komen de leegstandsheffingen de algemene middelen ten goede.

Zo het de bedoeling is het Leegstandsfonds af te schaffen dan moet artikel 24 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 bij normatief decreet eveneens worden opgeheven.

De heer N. DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement
Leuvenseweg 27
1011 BRUSSEL

Artikel 52 (Monumenten en landschappen)

In artikel 8, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 16 oktober 1996 is uitdrukkelijk voorzien dat bijwerken bij de afrekening niet in aanmerking kunnen worden genomen. Voor bijwerken kan wel een afzonderlijke, gemotiveerde aanvraag worden ingediend. Het bedrag waarop de premie voor de bijwerken wordt berekend, is beperkt tot ten hoogste 10 procent van het bedrag waarop de oorspronkelijke premie is berekend, en in elk geval tot ten hoogste vijf miljoen BEF.

De overgangs- en opheffingsbepalingen vervat in artikel 22 van hetzelfde besluit stellen echter dat “met betrekking tot de restauratiepremies die werden vastgelegd vóór de inwerkingtreding van dit besluit, met name 1 april 1995, de bepalingen van de besluiten van de Vlaamse regering van respectievelijk 16 september 1992 (restauraties private sector) en 3 februari 1993 (restauraties openbare sector) van kracht blijven”. Volgens deze laatst geciteerde regelgeving is een aparte restauratiepremie voor meer- en bijwerken boven de basispremie, die de budgettaire rechten deed ontstaan, uitgesloten.

Een aantal openbare besturen verkreeg een bijkomende restauratiepremie voor de werkzaamheden opgestart vóór en voltooid na 1 april 1995. Als grondslag voor de basispremie gold bijgevolg artikel 22 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995, zodat het hogervermeld besluit van 3 februari 1993 van kracht blijft. In dat geval is een aparte restauratiepremie voor meer- en bijwerken uitgesloten. Om deze reden meent het Rekenhof dat de bijkomende premies niet zouden kunnen worden uitbetaald.

Om deze betalingen mogelijk te maken, beoogt artikel 52 van het ontwerp van programmadecreet thans, bij middel van een algemene bepaling, de terugwerkende kracht tot 8 januari 1993 te verlenen aan artikel 8, § 2, van het besluit van 5 april 1995, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996.

Het Rekenhof heeft hierbij een aantal bedenkingen. Enerzijds maakt het besluit van 5 april 1995 een duidelijk onderscheid tussen meer- en bijwerken (artikel 1, 9° en 10°). Bovendien kunnen de bijwerken afzonderlijk worden gesubsidieerd (artikel 8, § 2). Het huidig ontwerp van programmadecreet maakt dit laatste aspect retroactief tot 8 januari 1993.

Anderzijds stellen de overgangsbepalingen van het besluit van 5 april 1995 (artikel 22), dat met betrekking tot vastleggingen genomen vóór 1 april 1995 het besluit van 3 februari 1993 van toepassing blijft, waarin geen bijkomende subsidiëring voor bijwerken is voorzien.

Vermits het bovenvermelde artikel 22 niet wordt gewijzigd, ontstaat thans met betrekking tot het subsidiëren van bijwerken wel een duale toestand die het gelijkheidsbeginsel en het principe van het verbod tot willekeur geenszins ten goede komt.

Teneinde moeilijkheden met uitbetalingen van bovenvermelde premies te vermijden, verdient het derhalve aanbeveling dat de voorliggende bepaling van het ontwerp van programmadecreet wordt verduidelijkt en vervolledigd met een clausule waarin bijwerken slechts op retroactieve wijze van een restauratiepremie kunnen genieten enkel en alleen indien het adagium “de bijzaak volgt de hoofdzaak” kan worden toegepast, bijvoorbeeld door toevoeging van de volgende tekst “in afwijking van de overgangsmaatregelen vervat in artikel 22 van het besluit van 5 april 1995 houdende vaststelling van een premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten”.

Een kopie van deze brief wordt heden, ter informatie, bezorgd aan de leden van de Vlaamse regering.

Op last :
De Hoofdgriffier,

Het Rekenhof :
De Eerste Voorzitter,

F. VAN DEN HEEDE.

J. VAN de VELDE.